

Dániel könyve – Tizenhatodik szám

Jelképek

Jeff Pippenger

2023-12-11

Mielőtt Dániel könyvének harmadik fejezetével foglalkoznánk, megvizsgálunk néhány prófétai jelképet, amelyek lehetővé tehetik számunkra, hogy teljesebben megértsük e fejezetet. Dánielt, Hananját, Misáélt és Azarját a Szentlélek arra használja, hogy meghatározott prófétai jelképeket képviseljenek, azon összefüggés alapján, amelyben szerepelnek. Az első fejezetben négy kiváló férfiként jelennek meg, megkülönböztetés nélkül, egészen a fejezet végéig, ahol Dánielről azonosítatik, hogy rendelkezik „mindenféle látomások és álmok megértésének” ajándékával.

E négy ifjúnak pedig Isten ismeretet és jártasságot adott mindenféle írásban és bölcsességben; Dániel pedig értett minden látomást és álmot. Dániel 1:17.

Az első fejezetben a „négy” jelképeként Isten utolsó napokban élő népét képviselik világszerte. A „négy” olyan jelkép, amely a világméretűséget fejezi ki, és valamennyi próféta az utolsó napokról szól. Az első fejezetben szereplő négy kiváló férfiú Isten utolsó napokbeli népét jelképezi, a tizenhetedik versben pedig először tétetik különbség Dániel és a három kiváló férfiú között, ami a „három és egy kombinációja” jelképét ábrázolja.

A „három-és-egy egyesülés” jelképe ismételten megtalálható az ihletett Igében. A szövegösszefüggéstől függően több igazságot jelképez. Jelképezi a három angyal üzeneteinek történetét, amelyek az 1798-as „vég idején” kezdődtek, és a kegyelemidő lezárultával érnek véget. Mindhárom üzenet képviselve volt az első angyal mozgalmában, és ezt a mozgalmat a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének negyedik angyala követi; így tehát egy három-és-egy egyesülésről van szó.

Bizonyos összefüggésekben jelképezheti a Millerita történelem első angyali üzenetének mozgalmát az egyes számmal, a harmadik angyali üzenet mozgalmával együtt a hármas számmal. Így a „három-és-egy kombináció” „egy-és-három kombinációként” is ábrázolható. A jelképes „három-egy kombináció” jelképként működik akár úgy, hogy az egy előzi meg a hármat, akár úgy, hogy a három előzi meg az egyet. Nabukodonozor tüzes kemencéjében, Dániel harmadik fejezetében először a három hűséges férfit látjuk, majd egy negyediket, aki hasonló az Isten Fiához.

És ez a három férfiú, Sidrák, Misák és Abednégó, megkötözve a tüzes, izzó kemence közepébe esett. Akkor Nabukodonozor király megdöbbsent, sietve felkelt, megszólalt, és ezt mondta tanácsosainak: Vajon nem három megkötözött férfiút vetettünk a tűz közepébe? Azok feleltek, és ezt mondták a királynak: Úgy van, ó király. Ő felelt, és ezt mondta: Íme, én négy férfiút látok, szabadon, a tűz közepén járni, és semmi bajuk nincs; a negyediknek pedig olyan az alakja, mint az Isten Fiáé. Dániel 3:23–25.

Kétségtelen, hogy van egy tökéletesen isteni ok és egy pontos történelmi tény, amely megvilágítaná számunkra, miért nem szerepel Dániel a harmadik fejezet aranyállókép-imádási szertartásában; ám az egyik prófétai ok az, hogy ha Dániel jelen lett volna, lerombolta volna a tüzes kemencében megjelenő három-és-egy társulás prófétai jelképrendszerét. Gedeonnál Gedeon volt és a száz-száz főből álló három csapata. Krisztus gyakran volt együtt három tanítvánnyal.

És hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és annak testvérét, Jánost, és felvitte őket külön egy magas hegyre. És elváltozott előttük: arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig fehér lett, mint a világosság. Máté 17:1, 2.

Egy a háromban, vagy három az egyben; ugyanaz a jelkép, mert mindezek az utolsó napok valamely prófétai elemét ábrázolják, az utolsó napok pedig az ítélet napjai. Az ítélet napjai 1798-ban kezdődtek, azzal a kijelentéssel, hogy a vizsgálati ítélet 1844. október 22-én veszi kezdetét. És az ítélet napjai addig tartanak, amíg az emberi kegyelmi idő a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény idején zárulni nem kezd, miközben Isten végrehajtó ítéletei megindulnak, és fokozatosan erősödnek, mígnem a kegyelmi idő teljesen lezárul, és bekövetkezik az utolsó hét csapás. Nabukodonozor kemencéjénél a három hűséges férfiú, akikhez később Krisztus csatlakozott, a zászlójelet képviselik. Az aranszobor felavatásán Nabukodonozor birodalmát alkotó összes nemzet jelen volt.

És zászlót emel a távoli nemzeteknek, és odasziszeg nekik a föld végéről; és ímé, sebesen és gyorsan eljönnek. Ézsaiás 5:26.

Dániel fogságának hetven esztendeje egy másik alapvető jelképet jelent, amelyet fel kell ismerni, és amely ismételten megtalálható az ihletett Igében. Jójákimtól Círusig terjed az a tényleges hetven év, amely Dániel fogságát jelenti. A Második Krónikák könyvében a hetven esztendő azt az időszakot jelképezi, amely alatt a föld megnyugszik, és élvezi szombatjait. Ézsaiás huszonharmadik fejezetében a hetven esztendő az Egyesült Államok történelmét jelképezi 1798-tól a vasárnaptörvényig, és ezzel egyúttal a republikanizmus szarvának és az igaz protestantizmus szarvának párhuzamos történeteit is ábrázolja. White testvérnő a hetven esztendőt a pápai sötét középkor ezerkétszázhatvan esztendijével kapcsolja össze.

„Ma Isten egyháza szabad arra, hogy elveszett emberi nemzetség üdvösségére vonatkozó isteni tervet továbbvigye annak beteljesítéséig. Sok évszázadon át Isten népe szabadságjogainak korlátozását szenvedte. Az evangélium tisztaságában való hirdetését megtiltották, és a legsúlyosabb büntetéseket szabták ki azokra, akik merészeltek nem engedelmeskedni az emberek parancsainak. Ennek következtében az Úr nagy erkölcsi szőlőskertje csaknem teljesen műveletlen maradt. A népet megfosztották Isten Igéjének világosságától. A tévelygés és a babona sötétsége azzal fenyegetett, hogy eltörli az igaz vallás ismeretét. Isten földi egyháza e hosszú, kérlelhetetlen üldöztetés idején éppoly valóságosan fogságban volt, mint ahogyan Izrael fiai Babilonban fogságban voltak a száműzetés idején.” Prophets and Kings, 714.

Mihelyt megértjük, hogy jelképként a hetven év a Sötét Korszak ezerkétszázhatvan évét is jelképezi, akkor a „három és fél év”, illetve a „negyvenkét hónap”, vagy az „idő, idők és fél idő” szemléltetése, amelyek jelképesen a Sötét Korszakot ábrázolják, kibővíti a jelképes hetven év

jelentését és alkalmazását.

Dániel könyvében a hetven esztendő úgy van azonosítva, mint az első üzenet felhatalmazásától az ítéletig terjedő időszak. Ez az időszak minden szent reformmozgalomban jelen van, és ekként a hetven esztendő más igazságvonalakat is jelképez, amelyek nem az idő elemét hangsúlyozzák, hanem az időszak céljára irányulnak. Például a hetven esztendő időszakát Malakiás úgy ábrázolja, mint azt az időt, amikor a szövetség követe megtisztítja Lévi fiait. White testvérnő Malakiás Lévi-fiakra vonatkozó megtisztítását Krisztus két templomtisztításával kapcsolta össze. Ugyanez az időszak a száznegyvennégyezer elpecsételésének ideje. Ugyancsak ez az időszak, amikor a késői eső fokozatosan kiárad. Ugyanez az időszak a fenevad képmásának próbaideje is, amely a fenevad bélyegéhez vezet. Ez az időszak egyúttal az előkészület prófétai „napja” is, amely a vasárnaptörvényhez vezet, s amely egyben a „szombat napja” is. Az időszak magában foglal szétszórás idejét és egybegyűjtés idejét is, amelyek egyaránt a „hét idő” elemei.

Dániel könyvében Jójákim az első üzenet felhatalmazásának jelképe. A vele kapcsolatban következő két királyhoz viszonyítva ő egyszerűen a három angyal közül az első, akik az ítélethez vezetnek, és abban végződnek. Círus nemcsak a vasárnapi törvény jelképe, hanem a szabadítás „jele” is. Dániel a három-plusz-egy összetétel egyik eleme, és egyúttal része Isten népe négyrétű, világméretű ábrázolásának is. Dániel egyben Illés hírnökének jelképe is, és a Jelenések könyvében Jánost is előképezi. Azoknak is jelképe, akik megkapják Isten pecsétjét. A „Dániel” név jelentése: „Isten bírója” vagy „az ítélet Istene”, ezért ennél fogva az ítéletnek is jelképe, továbbá Laodíceaé is, mert Laodícea jelentése: „megítélt nép” vagy „ítélet alatt álló nép”. Laodícea ítélete végső soron azon a tényen alapul, hogy elutasítják azt az ismeretet, amely Dániel könyvében fel van oldva a pecsét alól.

Nabukodonozor az Egyesült Államok republikánus és valóban protestáns szarvának egyaránt jelképe, és egyúttal az Egyesült Államoknak is jelképe annak kezdetétől annak végéig. Amikor Dániel könyvének negyedik és ötödik fejezetéhez érkezünk, azt fogjuk találni, hogy Nabukodonozor „a vég idejét” jelképezi 1798-ban, Belsazar pedig a vasárnapi törvényt jelképezi. Nabukodonozor a büntetés „hét idejének” végén megtért, bárányhoz hasonló uralkodóvá lett, fia azonban végül úgy beszél, mint a sárkány, közvetlenül pusztulása előtt.

„Babilon utolsó uralkodójához, miként előképben az elsőhöz is, elérkezett az isteni Őr ítélete: ‘Ó király, ... neked szól ez; a birodalom elvételétől tőled.’ Dániel 4:31.” Próféták és királyok, 533.

Dániel első fejezete a millerita mozgalom történetét ábrázolja 1840. augusztus 11-től 1844. október 22-ig. Ugyanakkor 2001. szeptember 11-étől a vasárnaptörvényig terjedő időszakot is jelképezi. Jelképezi továbbá a három angyal üzenete közül az elsőt is, amely egyúttal az Egyesült Államok 1798-tól a vasárnaptörvényig tartó történelmének második prófétai jelképét is megjeleníti.

Dániel első fejezetének talán a legfontosabb jelentősége az, hogy ez az első említett dolog abban a prófétai könyvben, amely Dániel könyvéből és a Jelenések könyvéből együtt áll. Ez az első a három prófétai próba közül, amelyeket a próféciák tanulmányozójának el kell sajátítania. Ezt kell „megenni” ahhoz, hogy a következő próbákat kiállhassa.

A Korai írásokban, amint e cikkekben már többször is idéztük, White testvér egy bekezdésben azonosítja Krisztus történetének háromlépcsős megpróbáltatási folyamatát, majd a következő bekezdésben azonosítja a millerita történelem háromlépcsős megpróbáltatási folyamatát. Rámutat arra, hogy azok, akik Krisztus idejében elutasították János üzenetét, nem részesülhettek Jézus tanításainak áldásaiban. A következő bekezdés lehetővé teszi annak, aki látni kíván, hogy felismerje: a milleriták első próbája William Miller volt, akiről White testvér azt mondja, hogy mind Keresztelő János, mind Illés előképezte. Az első próba e két tanúja megerősíti, hogy Dániel első fejezete az Illés-üzenet. Ha az első fejezetet elutasítják, a második és harmadik fejezetből sem származhat semmi haszon.

Jézus és a második angyal a maguk megfelelő történeteiben Keresztelő Jánost és az első angyalt követték. Jézus után következett a kereszt ítélete, a harmadik angyal pedig akkor érkezett meg, amikor a vizsgálati ítélet megkezdődött. A tanítványok csalódása a keresztnél előképezi 1844. október 22-ének nagy csalódását. Dániel első fejezete Illést jelenti, amint azt Keresztelő János és William Miller képviseli, de nem választható el a második és harmadik fejezettől. Ezek a fejezetek együtt az örökkévaló evangéliumot alkotják, amely mindig egy háromlépcsős prófétai próbára tevő üzenet, amely létrehoz, majd elválaszt egymástól az imádók két osztályát. Ezért, ha e három fejezetet elválasztanánk egymástól, az egy másik evangélium lenne.

De ha akár mi, akár a mennyből való angyal hirdetne nektek valami más evangéliumot annál, mint amit nektek hirdettünk, legyen átkozott. Amint már előbb megmondtuk, most ismét mondom: ha valaki más evangéliumot hirdet nektek annál, mint amit elfogadtatok, legyen átkozott. Galata 1:8, 9.

Dániel első fejezete előkészíti az utat ahhoz, hogy a szövetség követe hirtelen eljőjjön templomába, és egyúttal azt a hangot is jelképezi, amely a pusztában kiált. A puszta a szétszórás időszakaként jelenik meg, amikor a szenthelyet és a sereget lábbal tiporják. Dániel első fejezetében Dániel a pusztában van, szétszórta és szolgaságban. Az első fejezet üzenete előkészíti az utat a második fejezet üzenete számára, ahol Krisztus megtisztítja Lévi fiait, és szövetségre lép velük. Lévi fiai Isten választott népének jelképeként azonosíthatnak, mert hűségesen Mózes mellett álltak Áron aranyképmásának válságában, és Dániel harmadik fejezete szintén az aranyképmás válsága.

Sadrak, Mésak és Abédnégó azokhoz a lévitákhoz hasonlóak, akik előre megtisztítottak az aranybálvány „fenevad képe” próbája előtt. A szertartáson Nebukadneccar biztosítja a zenekart, Tírusz paráznája éneklir az énekeket, a hitehagyott szellemi Izráel pedig leborul, majd mezítelenül táncol a zenére az aranybálvány körül.

Dániel és a Jelenések könyve ugyanaz a könyv, és Krisztus mint az Alfa és az Omega most felnyitja a könyvet, amely Jézus Krisztus kijelentését jelképezi. A legelső igazság, amelyet ebbe a könyvbe helyez, a három angyal üzenete. Dániel első három fejezete a három angyal üzenete. A Jelenések könyve tizennegyedik fejezetében e három angyal üzenetéhez kapcsolódó igazságok akkor jutnak teljességre, amikor felismerjük, hogy azok először Dániel első három fejezetében kerültek említésre. A Jelenések könyve tizennegyedik fejezetében örökkévaló evangéliumként vannak megjelölve, és az ég közepén repülnek, ily módon azonosítva azt az üzenetet, amely az

utolsó napokban az egész világnak hirdették. Dániel első három fejezetében azoknak a férfiaknak és nőknek a tapasztalata szemléltetik, akik ezt az üzenetet a világnak viszik. A Jelenések könyve tizennegyedik fejezete az igazság külső vonala, amely jelképek által ábrázolja a három angyal üzenetét. Az örökkévaló evangélium és a három angyal mindegyikének üzenete teljességre jut az igazság azon belső vonala által, amelyet Dániel első három fejezete képvisel.

Az első három fejezet számos csodálatos igazságot szemléltet, és e igazságok egyike az, hogy a három üzenet egy háromlépcsős próbatételi folyamat, amely egy étrendi próbából áll, ezt egy látási próba követi, majd pedig egy lakmuszpróba. Kétségtelen, hogy e három próba megjelölésére más kifejezések is használhatók, de ezek a megjelölések könnyen felismerhetők az első fejezetben, és ismét felismerhetők az elsőtől a harmadik fejezetig. A három fejezetet együtt, egyetlen jelképként kell felismerni.

„Az első és a második üzenet 1843-ban és 1844-ben adatott, és most a harmadik hirdetése alatt állunk; de mindhárom üzenetet még mindig hirdetni kell. Most éppen annyira lényeges, mint bármikor korábban, hogy megismételtessenek azok előtt, akik az igazságot keresik. Tollal és szóval kell felhangzania a hirdetésnek, bemutatva sorrendjüket, valamint azon próféciák alkalmazását, amelyek elvezetnek bennünket a harmadik angyal üzenetéhez. Nem lehet harmadik az első és a második nélkül. Ezeket az üzeneteket kell adnunk a világnak kiadványokban és ígehirdetéseken, a prófétai történelem vonalán bemutatva a dolgokat, amelyek voltak, és azokat, amelyek lesznek.” Selected Messages, 2. könyv, 104–105.

Nem számít, hogy a második és harmadik fejezet tényleges története között csupán egy nap, egy hét vagy húsz esztendő telt-e el; ezek jelképesen három próba fokozatos próbára tételét szemléltetik. Nebukadneccárt elkápráztatta és ámulatba ejtette, hogy Isten Dániel próféta által ismerhette az ő álmát, és olyan megalapozott magyarázatát adhatta az álomnak, hogy azt csakis igazságként lehetett érteni. Mégis, a harmadik fejezetben Nebukadneccár elbukott a második fejezet második próbáján, mert elhatározta, hogy saját gőgös emberi kívánságát Isten hatalmának ama csodálatos megnyilvánulása fölé helyezi, amely feltárta a titkos álom isteni jelentését.

Az aranszobor felállításával a harmadik fejezetben elbukott a harmadik próbakövön. Sidrák, Misák és Abédnégó kiállták a próbát. Nabukodonozor felvette a fenevad bélyegét, a három derék férfi pedig megkapta Isten pecsétjét. Dániel első három fejezetét a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetében szereplő három angyal összefüggésében kell megérteni. Bármily egyszerűnek tűnik is ez a három fejezet — hiszen annyira világosak, hogy általában keresztény gyermekeknek szóló történetekként használják őket — valójában talán Isten Igéjének legmélyebb három fejezetét képviselik.

A következő cikkben Dániel könyve harmadik fejezetével folytatjuk.

„A hiú dicsőség és az elnyomás, amely a pogány király, Nabukodonozor által követett eljárásban mutatkozott meg, napjainkban is megnyilvánul, és továbbra is meg fog nyilvánulni. A történelem meg fogja ismételni önmagát. Ebben a korszakban a próba a szombat megtartásának kérdésében lesz. A mennyei világegyetem szemléli, amint emberek lábbal tiporják Jehova törvényét, és Isten emléknapját, a közte és parancsolatait megtartó népe közötti

jelet semminek tekintik, megvetendő dologgá teszik, miközben egy vetélytárs szombatot magasztalnak fel, miként Dúra mezején a nagy aranyállóképet. Azok az emberek, akik kereszténynek vallják magukat, felszólítják majd a világot, hogy tartsa meg ezt a hamis szombatot, amelyet ők alkottak. Mindazokat, akik ezt megtagadják, elnyomó törvények alá vetik. Ez a törvénytelenység titka, a sátáni eszközök koholmánya, amelyet a bűn embere visz véghez.” The Youth’s Instructor, 1904. július 12.